ինչպէս նաև Համամ Արևելցի, Գ. Մագիստրոս, Աբիսակէս վարդապետ են։ Բերականի Մեկնութեան օրինակը նուիրեց տեղւոյն վանքին. իսկ ուրիշ օրինակ մըն ալ Հեթում Բ. թագաւորին՝ 1293ին կատարած երկրորդ այցելութեան առթիւ։

Յ. Երզնկացիի կեանքի յաջորդ պարագաներուն մէջ կարևորութիւն ունի նաև՝ եկեղեցական պատմութեան համար, Ատանայի ժողովին իր ունեցած մասնակցութիւնն և դերը։ 1307ին Սիսի մէջ ժողով մը գումարած էր Կոստանդին Կաթողիկոս, որու հրաւիրուեցան նաև Զաքարիա Արտազի եպիսկոպոսը և Յ. Երզնկացի, սակայն չմասնակցեցան և ոչ ալ գուցէ նամակով, մինչ կ'ուզէ Հ. Ալիշան որ թուղթով մասնակցած ըլլան[1]։ Աւելի ուշ տեղի ունեցաւ Ատանայի ժողովը նոյն Կաթողիկոսին կողմէ։ Սոյն ժողովին համար Օրմանեան գրած է 1309 թուականը[2], որ բոլորովին անճիշդ կը թուի և արդէն ուրիշ տեղ նոյն գիրքին մէջ ճիշդ տարեթիւը կը նշանակէ։ Հ. Ալիշան թուականին աւելի կը մօտենայ գնելով 1316 տարին[3]. և ուրիշ տեղ 1317 ճշգագոյն տարին, յայտարարելով թէ Սիսի (1307) ժողովէն տաս տարի վերջ նոյն կաթողիկոսը գումարեց Ատանայի ժողովը։ Ինք սակայն աւելի հակամէտ կ'երևի ընդունիլ 1316 թուականը Շնորհալիի կիսատ թողած Մատթէի Մեկնութեան Երզնկացիի կողմէ շարունակութիւնը կապել ուզելով Յովհաննու Կիլիկիա կարծեցեալ երթին։ «Թուղթ քաջալերական»ը կը նշանակէ ՌՃԺԼ (1317) և Հայոց ՉԿԶ թուականները՝ ինչ որ միայն ստոյգը կը թուի ըլլալ։ Իրապէս Ատանայի այդ ժողովը տեղի ունեցաւ Յովհաննէս ԻԲ պապին ժամանակ[4], որ պապ ընտրուեցաւ 1316 տարւոյն մէջերը և նոյն տարին Այլակերպութեան տօնը, որ օրը Ատանայի ժողովը գումարուած է, կ'իյնար յուլիսի 18ին։ Արդ անհնար է որ այդ մէկ երկու ամիսներու մէջ գրուէին Պապին յորդորական նամակները, վճռուէր ժողովին կատարումը, հրաւէրներ ղրկուէին և ժողովականք գումարուէին։ Որով ամէն հաւանականութեամբ այդ ժողովին գումարումը տեղի ունեցած է 1317ին յուլիսի 10ին որ օրն էր Այլակերպութեան տօնը[5]։

Դժուարին է ընդունիլ նաև որ Յ. Երզնկացի մասնակցած ըլլայ այդ ժողովին։ Հ. Ալիշան մերժելով Սիսի ժողովին մասնակցած ըլլալը, կ'ընդունի Ատանայինը եթէ ոչ Զաքարիա եպիսկոպոսին, գոնէ Յ. Երզնկացիի համար[6]։ Հին գրիչ մը Երզնկացիին հետ Զաքարիան ալ մասնակից և ներկայ կ'ընէ այդ ժողովին. «Հինգերորդ ընդհանրական ժողովն եղեւ ի մայրաքաղաքին Ատանայ Կիլիկիոյ... ի կաթողիկոսութեան Կոստանդեայ Կեսարացւոյ և ի թագաւորութեան Օշնի, յամի Տեառն ՌՃԺԼին և ի թվ. Հայոց ՉԿԶ... Համագումարեցին ի քաղաքն Ատանայ, ընդ որս էր և մեծ արքեպիսկոպոսն Մեծին Հայաստանի Զաքարիայ, վերատեսուչ վանաց Սրբոյն Թադէի առաքելոյն... և վարդապետն հռչակաւոր Յոհան Ծործորեցի[7]»։ Սակայն յապաղած գրչի մը այս վկայութիւնը, նոյնպէս Հ. Ալիշանի ենթադրութիւնը շատ հիմնուած չեն երևիր։ Ատանայի ժողովի ցանկին մէջ կը պակսին թէ՛ Զաքարիայի և թէ Յ. Երզնկացիի անունները, որոնք անկարելի է որ մոռցուէին։ Բռնեցի թէև կը յիշէ իր նամակին մէջ այդ երկուքին անունները՝ իբր ներկայ Ատանայի ժողովին[8], սակայն ինք վերջը պարզ յիշողութեամբ գրած է, որով կրնար դիւրաւ սխալիլ։ Ժողովի ցանկին մէջ կայ Յովհաննու մը անունը՝ յիշուած վարդապետներէն առաջինը, առանց ո՛և է մակդիրի, բայց այդ Յովհաննէսը ոչ թէ

1. Յուշիկք. Բ. հա. էջ 424։
2. Ազգապատում. Բ. Մաս, էջ 1799։
3. Սիսուան էջ 258. Յուշիկք. Բ. հա. էջ 424։
4. Կ. Կալանոս, էջ 517։
5. Ազգապատում. Բ. մաս. էջ 1818։
6. Յուշիկք, Բ. հա. էջ 424։
7. Տաշեան. Ցուցակ Ձեռ. Վիեննայ. Մխիթ. Մատեն. էջ 115։ Ձեռագիրս գրուած է 1703էն քիչ վերջ և կը կոչուի «Թուղթ քաջալերական»։
8. Կալանոս, էջ 517։